

Groninger 'stippen' in een boekje

Van onze verslaggever Wim Jassies

GRONINGEN - Freelance-journalist Ubel Zuiderveld, 28 jaar geleden in Grootegast geboren, mag dan wel zijn verhuisd naar Rotterdam, zijn hart (althans een groot deel ervan) is in Groningen achtergebleven. Want al mag 'Stippen op de kaart' de nodige en noodzakelijke feitelijke zaken bevatten, er spreekt ook een warm gevoel voor dit stukje Nederland uit. Het jubileumboek van de Vereniging Kleine Dorpen Groningen (VKDG) mag dan in een oplage van 1000 stuks zijn gedrukt, Zuiderveld hoeft er niet van op te kijken wanneer dat te weinig zal blijken.

'Stippen op de kaart' telt op de

omslag 120 stippen, de dorpen die lid zijn van de Vereniging Kleine Dorpen Groningen. De VKDG werd 12,5 jaar geleden opgericht met meteen al 45 leden. De bedoeling was om ter gelegenheid van het tienjarig bestaan een boekje uit te geven. Door tegenslag, ziekte van VKDG-werker Leo Hardus en beoogd auteur Gerrit van der Horst, liep een en ander dusdanig uit dat het boekwerk nog net ter gelegenheid van het koperen jubileum kon worden uitgegeven.

'Stippen op de kaart' zal zijn weg wel weten te vinden. Of al die vlekken op de kaart zelf de jaren zullen kunnen trotseren, is echter de vraag. Injecties zijn nodig, of zoals VKDG-voorzitter R. Mantingh het gisteren omschreef: "Versterking van de werkgelegenheid op het platteland is nodig." Kansen liggen er wat hem betreft op het vlak van de alternatieve landbouw, de ontwikkeling van het plattelandstoerisme, stimulering van de particuliere woningbouw en de jongerenhuisvesting. Maar uiteindelijk, zo bleek ook uit zijn woorden, komt alles weer samen bij De Politiek.

Zuiderveld heeft het allemaal beeldend opgeschreven, Mantingh zei het op zijn eigen wijze: de Groninger dorpjes zijn eeuwenlang kleine, zelfstandige wereldjes geweest. Pas na de laatste wereldoorlog kwam daar verandering in. Echter op zo'n manier, dat ze in verval raakten, leeglieden. Een kleine twintig jaar geleden was er sprake van een zekere ommekeer. Jongeren vonden hun geluk in de dorpjes, huizen werden opgeknapt, dorpshuizen gebouwd, maar winkels en andere voorzieningen verdwenen. De bus kwam minder vaak.

Donkere wolken, zoals dat heet, hangen nog altijd boven die stippen op de kaart. Mantingh en Zuiderveld weten ook niet exact wat er gedaan moet worden om een stralend blauwe lucht terug te krijgen.

Nv4N 21.11.90